در نشست دیپلماسی آب؛ با تأکید بر تجارت آب مجازی مطرح شد

ایران محکوم به پذیرش یک دوره ریاضت آبی است

■ گروه امورزیربنایی
Infrastructures@jahaneghtesad.com

دبیر شورای راهبردی روابط خارجی با بیان اینکه مقابله با تهدید کم‌آبی راه حل فوری وسحرآمیز ندارد، گفت: باید یک دوره ریاضت آبی را طی کنیم تا شرایط به تدریج به موقعیت سابق برگردد.

به گزارش جهان اقتصاد از پایگاه اطلاع رسانی شورای راهبردی روابط خارجی، پیش‌نشست نخستین کنفرانس ملی دیپلماسی اقتصادی ایران با عنوان «دیپلماسی آب؛ با تأکید بر تجارت آب مجازی» به میزبانی شورای راهبردی روابط خارجی و با همکاری با اندیشکده دیپلماسی اقتصادی دانشگاه امام صادق (ع) برگزار شد و در آن، صاحب‌نظران ضمن تأکید بر ضرورت توجه به «کم‌آبی» به‌عنوان یک «تهدید» به تحلیل و بررسی راهبرد تجارت آب مجازی و فرصت‌ها و چالش‌های آن پرداختند.

سید عباس عراقچی دبیر شورای راهبردی روابط خارجی در این نشست با تأکید بر اینکه برای مقابله با تهدید کم‌آبی، باید راهبرد و رویکرد واحدی داشته باشیم، گفت: دستگاه سیاست خارجی و تجارت خارجی ما باید موضوع آب، دیپلماسی آب و تجارت آب مجازی را به‌طورجدی در دستور کار قرار دهند.

وی خاطرنشان کرد: همه بر این اصل متفق هستیم که بی‌آبی برای کشور خطری جدی است این خطر تنها شامل کم‌آبی و تشنگی نیست، بلکه تهدیدی علیه پایداری سرزمینی محسوب می‌شود و اگر به این تهدید توجه نشود، ممکن است ما در آینده ای نه چندان دور با کشوری مواجه باشیم که با بیابان‌های وسیع، شهرهای خالی از سکنه ناشی از بی‌آبی، طوفان‌های شن و ریزگرد، فروچاله‌های عمیق و متعدد که هر آن ممکن است شهرها و آثار تاریخی ما را ببلعد، و... دست‌به‌گریبان است.

مقابله با تهدید کم آبی راه‌حل فوری و سحرآمیز ندارد

دبیر شورای راهبردی روابط خارجی با تأکید بر لزوم مقابله با این تهدید گفت: مقابله با این تهدید درازمدت است و هیچ راه‌حل فوری و سحرآمیزی برای آن وجود ندارد. سختی و مشقت و هزینه دارد و باید برای هزینه‌های آن آماده بود؛ و البته از همه مهم‌تر به یک اراده سیاسی و همه‌جانبه نیاز است.

عراقچی با اشاره به ایده سیاست ۱۰ سال ریاضت آبی ادامه داد: این دوره هر چند سال که باشد باید مورد توجه قرار گیرد و کشور حتماً باید یک دوره ریاضت آبی را طی کند تا به تدریج به موقعیت سابق برگردد و برای این ریاضت هم باید برنامه و راهبرد داشت.

وی گفت: ما احتیاج به سند ملی آب داریم که برنامه ۱۰ یا ۲۰ سال آینده را مشخص کند و برنامه ریاضت‌هایی را که باید کشیده شود و سیاست‌هایی را که باید اتخاذ شود، روشن نماید. این برنامه باید هزینه‌ها را تعریف کند و بر مبنای این چارچوب‌ها اراده ملی برای دستیابی به این اهداف ایجاد شود.

برای تجارت آب مجازی باید راهبرد داشته باشیم

دبیر شورای راهبردی روابط خارجی با بیان اینکه یکی از سیاست‌هایی که باید در چارچوب این راهبرد کلان اتخاذ شود سیاست مدیریت «آب مجازی» است، تصریح کرد: مدیریت به معنای کاهش و افزایش آب مجازی نیست، بلکه باید همه ابعاد مربوط به آن در نظر گرفته شود. باید راهبرد و رویکرد واحدی داشته باشیم که در آن مباحث امنیت و استقلال غذایی و میزان آب مصرفی پیش‌بینی و دیده شده باشد.

عراقچی ارتباط با سازمان‌های بین‌المللی را در مدیریت آب مجازی مهم ارزیابی کرد و ادامه داد: روابط ما با کشورها در این خصوص و تعاملاتمان و اولویت‌بندی این روابط و خوشه‌بندی آن‌ها، تعیین کالاها برای صادرات و واردات و مصرف نیاز به راهبرد کلان در حوزه تجارت آب مجازی دارد.

وی با تأکید بر اینکه باید الگوهای مصرف جامعه نیز اصلاح شود، اضافه کرد: در شرایط مطلوب آب و هوایی، کشت هر کیلو برنج ۳۴۰۰ لیتر آب می برد، در حالی که برای یک کیلو سیب‌زمینی تنها به ۲۰۰ لیتر آب نیاز است. از یک هکتار زمین حدودا ۲۵ تن سیب زمینی می‌توان برداشت کرد، اما از همین مساحت زمین برداشت چهار تن برنج مقدور است. اینکه کدام کالا تولید شود و کدام وارد شود نیاز به داشتن راهبرد است.

عراقچی گفت: در چارچوب سیاست ریاضت آب، باید کالاهایی که نیاز به مصرف آب زیادی دارد از کشورهای دیگر وارد کرد. باید حتماً به راهبرد تجارت آب مجازی برسیم و در این چارچوب تکلیف نوع تولید، مصرف، واردات و صادرات کالاها را روشن کنیم

دبیر شورای راهبردی روابط خارجی افزود: دستگاه سیاست خارجی و تجارت خارجی ما باید بحث آب، دیپلماسی آب و آب مجازی را به‌طورجدی در دستور کار خود قرار دهند و برای خود ماموریت تعریف کنند که چگونه می‌توانند به کشور کمک کنند. در این راستا با توجه به مؤلفه آب باید روابط خارجی ما بازنگری و بررسی شود که با توجه به سیاست آب مجازی با چه کشورهایی می‌توانیم رابطه داشته باشیم.

نیازمند به توسعه روابط دیپلماتیک بر مبنای تجارت آب

همچنین در این نشست فاطمه کاراندیش دانشیار دانشگاه زابل، با بیان اینکه راهبرد آب مجازی باید بر پایه «ارزیابی رد پای آب» استوار شود، گفت: در این طرح تنها گام اول بر پایه محاسبات رد پای آب است، در گام‌های بعدی تحلیل پایداری و ارزیابی فرصت‌ها و گزینه‌ها صورت می‌گیرد. تمام راهبردهایی که از دل بررسی رد پای آب به دست می‌آید، برمبنای چالش‌هایی است که در استان‌های مختلف وجود دارد و پایداری برداشت از منابع را موردتوجه قرار می‌دهد.

وی ادامه داد: ما نباید تمام تمرکزمان را تنها بر اجرای رد پای آب بگذاریم و باید شرایط خاص هر استان را در نظر بگیریم.

دانشیار دانشگاه زابل، مدیریت یکپارچه را از دیگر مسائل مهم در امر تجارت آب مجازی عنوان کرد و گفت: قرار نیست این تجارت جایگزین مدیریت یکپارچه شود، بلکه رویکردی است که به آن کمک می‌کند و در بطن آن قرار می‌گیرد؛ درواقع تجارت آب مجازی به ما بینشی برای اجرای بهتر مدیریت یکپارچه می‌دهد.

کاراندیش تصریح کرد: اگر قرار است رویکرد تجارت آب مجازی را وارد سیاست‌های خود کنیم قطعاً نیاز داریم روابط دیپلماتیک خود را توسعه دهیم تا ضمن ارائه تحلیل‌های جامع برای شناسایی شرکای تجاری، تعداد آن‌ها را افزایش دهیم و کسانی را انتخاب کنیم تا همچون الگویی مانند اتحادیه اروپا بتوانیم با آن‌ها روابط پایدار ایجاد کنیم.

وی توضیح داد: اکنون اروپا ۴۰ درصد آب موردنیاز خود را که رقم بزرگی است، از خارج تأمین می‌کند؛ کشوری مانند هلند ۹۰ درصد آب مورد نیازش را از خارج از کشور تأمین می‌کند، اما روابط پایدار دارد و مانند حقآبه‌ای که قرار است ما از «هامون» تأمین کنیم، مثلاً با بروز یک مشکل قطع نمی‌شود.

دانشیار دانشگاه زابل تأکید کرد: برای اینکه از منابع آب خود استفاده بهینه داشته باشیم، حتی اگر برداشتمان را کاهش دهیم، آب باقی مانده را باید با بالاترین بهره‌وری استفاده کنیم. بالا بردن بهره‌وری نیاز به توسعه ظرفیت فناورانه در داخل کشور دارد. یکی از این ظرفیت‌های فناورانه این است که به سمت یکپارچه‌سازی اراضی حرکت کنیم؛ خرده مالکی به‌شدت بهره‌وری آب را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

کشورها برای آینده خود در حال ذخیره آب هستند

معاون پژوهشی مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب هم در این نشست با تشریح آسیب‌های احتمالی سیاست آب مجازی گفت: این سیاست هم به لحاظ داخلی و هم به لحاظ خارجی با موانعی روبروست؛ ضمن اینکه ما به امنیت غذایی حساس هستیم و به همین دلیل تاکنون در این عرصه وارد نشده‌ایم.

عباس کشاورز مساله «اقتصاد و معیشت» را از موضوعات مهم برای اجرای این سیاست برشمرد و افزود: موضوع اشتغال و زندگی مردمی که مرتبط با تولیدات آب‌بر هستند و زنجیره‌ای را که تاکنون برای خود تعریف کرده‌اند، باید به‌عنوان مسئله‌ای مهم در نظر گرفت و ایجاد تغییر در این خصوص، بدون دلایل توجیهی طرف‌های کارشناسی موردپذیرش قرار نخواهد گرفت. خصوصاً اینکه دولت‌ها در مواردی، تعصبات بخشی دارند؛ برای نمونه ما شاهد مسائل مرتبط با تولید خودرو و فعالان این حوزه هستیم.

کشاورز ادامه داد: دنیا در دهه ۱۹۴۰ درباره مسائل سیاسی و در دهه ۱۹۸۰ در خصوص مسائل تجاری وارد تعامل شد، اما با وجود اجماع بر سر اهمیت مسئله آب مجازی، تاکنون در این رابطه شاهد اقداماتی نبوده‌ایم. نشست‌هایی در خصوص نجات کره زمین برگزار می‌کنند، اما در آن‌ها کمتر در خصوص تجارت آب مجازی و روان‌تر کردن آن طرح موضوع می‌شود. به نظر می‌رسد آن‌ها که بیشتر به این مسائل توجه می‌کنند، برای آینده خود در حال ذخیره آب هستند؛ به همین دلیل هم پیگیر اجرای سیاست آب مجازی‌نمی‌شوند.

معاون پژوهشی مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب گفت: با اجرای سیاست آب مجازی، واردات و وابستگی کشور کم می‌شود. سطح بهداشت و سلامت جامعه افزایش می‌یابد. مصرف شیر ۴۰ تا ۴۵ درصد بیشتر می‌شود.

وی با تأکید بر اینکه خط قرمز، پایداری سرزمین است و اگر می‌خواهیم کشاورزی و امنیت غذایی داشته باشیم اول باید سرزمینمان پایدار باشد، اضافه کرد: باید تجربه‌ای را که در خصوص دریاچه آرال ایجاد شد، موردتوجه قرار داد و نشان می‌دهد که اشتباه بشر بسیار پرهزینه است.

کشاورز با اشاره به آب‌بری بالای کاشت محصولاتی مانند برنج، چغندر بهاره، نیشکر خوزستان و همچنین ضرورت اصلاح الگوی علوفه در ایران گفت: باید کمک کرد مردم در راستای اجرای این سیاست‌ها با دولت همراه شوند و فرهنگ‌سازی کنیم و نهادهای مرتبط ایجاد شود. باید کمک کرد فناوری، همکاری علمی و سرمایه وارد کشور شود. ما باید از این ریاضت عبور کنیم. فرصت بسیار محدودی برای اجرای این سیاست‌ها داریم و کوچک‌ترین زمان را هم نباید از دست داد.

تجربه چین؛ افزایش سطح پوشش جنگلی از ۱۲ درصد به ۲۱ درصد

بنفشه زهرایی دبیر کارگروه ملی سازگاری با کم‌آبی هم با بیان اینکه برنامه‌های متنوعی در این کارگروه دیده شده که عمدتاً ناظر بر کاهش مصارف غیرمفید آب در بخش کشاورزی و تغییر الگوی کشت با هدف افزایش بهره‌وری است، گفت: باید به آب به‌عنوان کالایی اقتصادی نگاه شود. وی افزود: متأسفانه در کشور ما وقتی بحث حفاظت از منابع طبیعی پیش می‌آید، بیشتر سراغ نصیحت و امر به معروف و نهی از منکر می‌رویم و فکر نمی‌کنیم که برای این بحث باید هزینه سیاسی و اقتصادی شود. زهرایی با اشاره به تجربه‌های چین و کره جنوبی در استفاده از سیاست‌های پرداخت برای خدمات اکوسیستمی، افزود: در سال ۲۰۱۷ چین با هدف حفاظت از منابع آب‌وخاک و برای حفاظت از اراضی کشاورزی که نباید کشت شود، ۹.۶ میلیارد دلار هزینه کرد. دولت چین در بحث جنگل‌کاری در اراضی شیب‌دار ۲۸۰ تا ۴۰۰ دلار به ازای هر هکتار در قراردادی ۵ تا ۸ ساله با کشاورزان به آن‌ها پرداخت کرده است. دبیر کارگروه ملی سازگاری با کم‌آبی ادامه داد: در این برنامه در فاصله ۱۵ سال دولت چین ۶۰ میلیارد دلار در مجموعه این برنامه‌ها و همچنین حفاظت از جنگل‌ها هزینه کرده و باعث شده این کشور پوشش جنگلی‌اش از ۱۲ درصد در سال ۲۰۱۷ به ۲۱ درصد برسد.

میانگین قیمت زمین در شهر تهران ۴۵ میلیون تومان در هر متر مربع است

کف قیمت آپارتمان ۵۰ متری در پایتخت یک میلیارد تومان!

هر روز از تعداد واحدهای کمتر از پنج سال ساخت موجود در بازار مسکن شهر تهران کاسته می‌شود که از دلایلی همچون افت ساخت و ساز، کاهش قدرت خرید متقاضیان و کمبود زمین نشأت می‌گیرد؛ در حال حاضر کف قیمت آپارتمان ۵۰ متری کمتر از پنج سال در شهر تهران حدود یک میلیارد تومان است.

به گزارش ایسنا، بهار امسال برای ۱۱ هزار و ۵۵ واحد مسکونی جدید در شهر تهران پروانه صادر شده که از کاهش ۱۷.۲ درصد و ۱۳۸ درصد به ترتیب نسبت به فصل قبل و فصل مشابه سال قبل حکایت دارد. متوسط تعداد واحدهای مسکونی در هر پروانه ساختمانی ۷ واحد بوده است. بالغ بر ۹۴ درصد پروانه‌ها نیز برای احداث ساختمانهای ۵ طبقه و بیشتر دریافت شده است.

عوامل متعددی بر روند نزولی ساخت و ساز در شهر تهران اثرگذار بوده که مهمترین آن به رشد شدید قیمت مسکن، کاهش قدرت خرید متقاضیان مصرفی و کمبود زمین مربوط می‌شود. به دنبال خروج تقاضای مصرفی، خرید و فروشهای سرمایه‌گذاری نیز به تدریج دچار افت شده است؛ به طوری که هم‌اکنون بازار مسکن شهر تهران به یک سوم ظرفیت معمول خود رسیده و در مهرماه ۱۴۰۰ فقط ۵۴۷۱ معامله مسکن در شهر تهران انجام شد.

با توجه به جهش قیمتها که با افت پمپاژ واحدهای مسکونی جدید همراه شده، هم‌اکنون اغلب واحدهای موجود در بازار سکن پایتخت را خانه‌های بالای ۵ سال تشکیل می‌دهند؛ به طوری که در حال حاضر ۶۷ درصد معاملات مربوط به آپارتمانهای بالای ۵ سال ساخت است. در مهرماه ۱۴۰۰ واحدهای کمتر از ۵ سال ۳۳ درصد از کل معاملات را در بر گرفتند، واحدهای ۶ تا ۱۰ سال ۲۱.۸ درصد و واحدهای ۱۶ تا ۲۰ سال ۱۸.۴ درصد از کل معاملات را به خود اختصاص دادند که رتبه‌های اول تا سوم را از این نظر داشتند. خانه‌های با عمر بنای ۱۱ تا ۱۵ سال با ۱۳.۸ درصد و بیش از ۲۰ سال با سهم ۱۳.۱ درصد جایگاههای بعدی را در معاملات مهرماه ۱۴۰۰ به خود اختصاص دادند. سهم واحدهای کمتر از ۵ سال از ۵۸ درصد در سال ۱۳۹۳ به ۳۳ درصد در سال ۱۴۰۰ رسیده است.

میانگین قیمت زمین در شهر تهران ۴۵ میلیون تومان در هر متر مربع است. این آمار در زمستان ۱۳۹۹ ارایه شده و شواهد نشان می‌دهد در سال ۱۴۰۰ تورم سنگینی را در بخش زمین نداشته‌ایم. در حال حاضر سازنده‌ها به دلیل نبود تصویری روشن از بازدهی سرمایه در بخش مسکن، سردرگم هستند. در سوی دیگر کمبود زمین در پایتخت به ایجاد فاصله قیمتی بین مسکن و زمین منجر شده است. هم اکنون متوسط قیمت مسکن در تهران ۳۱.۶ میلیون تومان و میانگین قیمت زمین ۴۵ میلیون تومان است.

**مظنه آپارتمان نوساز در تهران

در حال حاضر نرخ پیشنهادی هر متر مربع مسکن شهر تهران بر اساس اطلاعات یک سامانه ملکی ۵۰.۳ میلیون تومان است که با وزن‌دهی بر اساس توزیع آماری معاملات مسکن در مناطق مختلف به ۳۲.۳ میلیون تومان می‌رسد. این تفاوت در واقع فاصله قیمتی بین آنچه مالکان در نظر دارند با نرخ قطعی میانگین معاملات است. بیشترین کاهش نرخهای پیشنهادی بر اساس قیمت هر متر مربع در مناطق ۲۰، ۱۹ و ۵ به ترتیب با ۳ درصد، ۲.۲ درصد و ۱.۸ درصد کاهش و بالاترین افزایش قیمت به مناطق ۲، ۱۷ و ۱ به ترتیب با ۵.۱ درصد، ۴.۶ درصد و ۴.۱ درصد رشد در یک ماه گذشته مربوط می‌شود.

از بین مناطق ۲۲ گانه شهر تهران در ۳۰ روز اخیر قیمتهای پیشنهادی در مناطق ۱، ۲، ۶، ۷، ۸، ۱۲، ۱۳، ۱۵، ۱۶، ۱۷ و ۲۲ افزایش و در سایر مناطق کاهش داشته است. به طور میانگین نیز در شهر تهران نرخهای پیشنهادی بدون وزن‌دهی ۱.۳ درصد و با وزن‌دهی ۱.۱ درصد کاهش پیدا کرد.

بنابراین گزارش، رشد قیمت مسکن طی هشت ماه گذشته در مقایسه با تورم ۴۵ درصدی به صفر نزدیک بوده است. پایان سال ۱۳۹۹ قیمت هر متر خانه در تهران به طور متوسط ۳۰ میلیون و ۲۷۴ هزار تومان بوده که در مهرماه ۱۴۰۰ به ۳۱ میلیون و ۶۳۱ هزار تومان رسیده که رشد ۴.۵ درصدی را نشان می‌دهد. کاهش ۰.۲ درصدی قیمت در مهرماه نیز نشان داد که بازار کشش رشد سنگین قیمتها را ندارد.

به نظر می‌رسد برنامه دولت برای ساخت سالیانه یک میلیون واحد مسکونی منجر به آرامش در بازار مسکن شده است. در شرایط فعلی عواملی مثل ثبات نرخ ارز، کاهش توان متقاضیان مسکن، نبود ظرفیت رشد قیمت ناشی از پرش قیمتی سالهای ۹۶ تا ۹۹، انتظار برای انجام مذاکرات هسته‌یی و آغاز فرآیند ثبت نام برای واحدهای نهضت ملی مسکن از عوامل کاهش انتظارات تورمی در بازار مسکن محسوب می‌شود.

مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان تهران:

مشترکان برق استان تهران ۶۲۰ میلیارد تومان بدهکارند

مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان تهران گفت: مشترکان برق شهرستان‌های استان تهران ۶۲۰ میلیارد تومان بدهکارند.

به گزارش جهان اقتصاد، حاجی رضا تیموری با اعلام این خبر گفت: باید توجه داشت که شرکتهای توزیع برق به صورت درآمد-هزینه‌ای اداره می شوند و در صورت استمرار این وضعیت و عدم پرداخت بهای برق مصرفی از سوی مشترکان با مشکل مواجه خواهیم شد.

مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان تهران در جمع کارکنان این شرکت و در مراسمی که به مناسبت بزرگداشت هفته بسیج برگزار شد، گفت: در تابستان سال جاری که تراز تولید و مصرف انرژی برق نابرابر بود، در شرکت توزیع نیروی برق استان تهران با پیروی از فرامین رهبری با استفاده از تمام ظرفیت‌ها، مدیریت جهادی و همدلی و همراهی مردم فهیم استان توانستیم سختی های پیش رو را سپری کنیم.

تیموری کاهش نزولات آسمانی و کمبود آب در پشت سدها در نتیجه محدودیت در تولید نیروگاه های برق آبی، افزایش مصرف برق مشترکان، استفاده از دستگاه های سرمایشی و استخراج رمزارزها را مهمترین دلایل نابرابری تراز تولید و مصرف انرژی برق معرفی کرد و افزود: در تابستان امسال پیک بار کشور به ۶۷ هزار مگاوات افزایش یافت و نزدیک به ۲۴ هزار مگاوات از مصرف برق مربوط به دستگاه های سرمایشی و حدود ۲۰۰۰ مگاوات هم مربوط به دستگاه های تولید رمزارزهای مجاز و غیر مجاز بود و بر خود واجب می دانم از مشارکت فعال کلیه مشترکان محترم که در مدیریت کردن کسری تولید انرژی برق، ما را یاری کردند، قدردانی نمایم.

مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان تهران با اشاره به فرا رسیدن زمستان گفت: در این فصل با افزایش مصرف گاز از سوی مردم، احتمال کمبود سوخت گاز نیروگاهها برای تامین توان و انرژی برق وجود دارد؛ لذا خواستار استمرار همکاری همه مشترکان برای رعایت الگوی صحیح مصرف انرژی هستیم.

وی تصریح کرد: در همین ارتباط معاون اول محترم ریاست جمهوری با ارسال بخشنامه ای به کلیه وزارتخانه ها، سازمان ها، موسسات و شرکت های دولتی، نهادهای انقلاب اسلامی، نیروهای مسلح و استانداریها درخواست کرد تا حداقل ۱۰ درصد مصرف گاز طبیعی هر مشترک در چهار ماهه پایان سال نسبت به سال گذشته کاهش یابد.

تیموری ادامه داد: همکارانم در شرکت توزیع نیروی برق استان تهران با اجرای طرح تعدیل روشنایی معابر، تعمیر و اصلاح شبکه های توزیع برق، جمع آوری برق‌های غیرمجاز و نیز جمع آوری رمزارزهای غیرمجاز و سایر اقدامات فنی در تلاش هستند تا شرایط پیش رو با همکاری و مشارکت مشترکان محترم را به بهترین نحو مدیریت کنیم.

طبق اعلام وزارت نیرو، مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان تهران در ادامه به تحلیل مصارف برق مشترکان تحت پوشش این شرکت پرداخت و گفت: ۱۹ درصد از مشترکان ما در گروه کم مصرف ها(کمتر از ۱۰۰ کیلووات ساعت) قرار می گیرند و بهای انرژی مصرفی آنها رایگان است؛ ۴۹ درصد از مشترکان ما خوش مصرف(متوسط مصرف ماهیانه کمتر از ۳۰۰ کیلووات ساعت) است و بهای برق مصرفی آنها با افزایش ۷ درصدی نسبت به سال گذشته و نرخ عادی محاسبه می شود و ۳۲ درصد مشترکان پرمصرف، بیش از ۳۰۰ کیلووات ساعت مصرف می کنند و نرخ برق آنها با افزایش ۲۳ درصدی همراه است. همچنین برای مشترکانی که مصرف آنها بیش از ۶۰۰ کیلووات ساعت انرژی در ماه است به ازای هر کیلووات ساعت مازاد بر مصرف ۶۰۰ کیلووات ساعت ۸۲۰ تومان دریافت می شود.

وی افزود: همچنین بر اساس بند «ز» تبصره «۱۵» قانون بودجه سال ۱۴۰۰ حق ترانزیت از مشترکان بالای ۵ مگاوات دریافت می شود.

تیموری در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به فعالیت استخراج کنندگان رمزارزها به صورت غیرمجاز اظهارداشت: تا پایان آبان ماه سالجاری، تعداد ۶۹۱ مرکز شناسایی و نسبت به جمع آوری ۲۷۲۴۴ دستگاه تولید رمز ارز اقدام شده که در اثر این اقدام ۵۴ مگاوات از پیک بار استان کاهش یافته است.

تیموری تصریح کرد: در اثر این اقدام تا کنون به میزان ۸۱ میلیون کیلووات ساعت از پرت انرژی جلوگیری و ۹۰ میلیارد تومان بهای انرژی مصرفی دریافت شده است.

مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان تهران در پایان بر عزم جدی همکاران خود در شناسایی و جمع آوری مراکز تولید رمزارز با بهره گیری از گزارش‌های مردمی و الگوریتم‌های خاص استقرار یافته در این شرکت تاکید کرد.

وی در پایان از کلیه مشترکان که ۶۲۰ میلیارد تومان بدهی برق مصرفی معوقه دارند، درخواست کرد، به منظور خدمات بهتر، پایداری شبکه های برق، سرویس و خدمات پس از فروش و همچنین اصلاح و بهینه سازی شبکه‌های موجود و احداث شبکه‌های جدید نسبت به پرداخت بدهی برق مصرفی خود اقدام کنند.

دیدگاه

در حاشیه بحران آب در کشور و خشکرودی زاینده رود
همه ما یک ملتیم

■ مرتضی نجفی قدسی

خشکی زاینده رود تخریب زیست محیطی فراوانی دارد و علاوه بر فرونشست زمین در بسیاری از مناطق و خطر از بین رفتن آثار باستانی جهانی این شهر، خطر خشکی باتلاق گاوخونی و انتشار ریزگردهای سمی آن تا شعاع یک هزار کیلومتر وجود دارد، بنابراین خشکی زاینده رود مسئله ای ملی است و فقط اهالی اصفهان ضرر نمی کنند بلکه همه کشور صدمه و ضرر می بینند. مرتضی نجفی قدسی با توجه به اهمیت موضوع بحران آب در کشور چنین نگارش کرده است:

بسم الله الرّحمن الرّحیم

«وَجَعَلْنَا مِنَ الْماء کُلَّ شَیْءٍ حَیٍّ» و هر چیز زنده ای را از آب پدید آوردیم (انبیاء، ۳۰)

بحران کمبود آب در کشورمان یک بحث ملی است و بسیاری از استان‌ها درگیر مشکلات خشکسالی و زیست محیطی هستند و حتی گاهی برای تأمین آب شرب مصرفی خانه ها نیز با مشکل مواجه می شوند. مدیریت منابع آب در کشورمان در چنین شرایطی بسیار حائز اهمیت است و در این موضوع نباید استانی فکر کرد بلکه همه به هم وابسته هستند و باید ملی تدبیر کرد.

گاهی برخی نمایندگان استان ها در بحث آب فقط استان خود را می بینند و توجه ندارند که دیگر استان ها نیز نیاز به آب دارند و باید امکانات کشور علی السویه تقسیم شود.

اگر هر استانی دارایی خود را متعلق به خود بداند که شیرازه کشور از هم پاشیده می شود، هر استانی یک استعدادی دارد، یک استان جنگل دارد، یک استان نفت و گاز دارد، یک استان منابع اصلی آب را دارد، یک استان سنگ و آهن دارد، یک استان ساحل دریا دارد، صادرات و واردات دارد و خلاصه همه اینها متعلق به یک کشور است و باید مجموعه این دارایی ها عادلانه و با تدبیر بین همه مردم تقسیم و توزیع شود.

موضوع حقآبه نیز یکی از موضوعاتی است که باید عادلانه و با تدبیر و با توجه به شرایط خشکسالی کشور رعایت شود، یک استانی که پر آب است و رشته کوه های سر منشاء آب ها در آنجاست نمی تواند بگوید این آب ها مال من است و بقیه استان ها از تشنگی رنج ببرند!

استان های نفت خیز نمی توانند بگویند نفت مال ماست و منافعش صرفاً باید صرف استان ما شود، بلکه باید این منافع به همه کشور برسد و همانطور که در جنگ هشت ساله مردم تمام کشور به کمک استان های جنگ زده شتافتند، در بهره وری از امکانات کشور نیز همه سهیم هستند و نباید حس ناسیونالیستی و شهری و استانی و منطقه ای داشت بلکه به فکر همه کشور باشیم چرا که همه ما یک ملتیم.

البته خوشبختانه این تعاون و روحیهٔ برادری در همه کشور ما وجود دارد و شاهد آن هر گاه سیلی و یا زلزله ای در استانی رخ داده تمام مردم و مسئولین کشور بسیج شده اند تا مشکل آن منطقه را رفع کنند و تا این حمیّت و اتحاد بین مردم ایران باشد این کشور آسیب ناپذیر است.

درد دل کشاورزان اصفهانی

الآن هم اگر به بحث خشکی زاینده رود می پردازیم صرفاً از منظر ملی است و ما باید همانطور که به فکر هموطنان سیلزده و زلزله زده استان های دیگر بودیم به فکر کشاورزانی که قرن ها و نسل ها در حاشیه این رودخانه کشت و زرع داشتند و الآن حدود ۲۰ سال است از امکان کشت و زرع محرومند و در اصل نان آنها بریده شده است، باشیم.

قریب ۱۲۰ هزار خانوار در حاشیه این رودخانه بخصوص در منطقه شرق اصفهان کاملاق اشتغال خود را از دست داده اند و هیچ منبعی برای کسب درآمد ندارند، البته در سال های ۹۲، ۹۶ و ۹۹ کمک های بسیار جزئی تحت عنوان جبران خسارت به آن ها شده است، مثلاً در سال ۹۲ به هر خانواده ای پانصد هزار تومان، در سال ۹۶ مبلغ یک و نیم میلیون تومان و در سال ۹۹ که بیشترین مبلغ بوده که به هر خانواده ای پنج میلیون تومان اختصاص دادند.

کشاورزی می گفت من از کشت یک هکتار زمینم در سال مبلغی حدود یک صد میلیون تومان درآمد دارم و حال آن که پنج میلیون تومان جبران خسارت، خرج یک ماهه زندگی من نیست تا برسد به خرج سالانه ام و خلاصه حرف های زیادی دارند.

روز یکشنبه سی ام آبان، بنده ساعتی به کنار کشاورزان متحصن در کف رودخانه زاینده رود در کنار پل تاریخی خواجو رفتم و به درد دل های آنها گوش دادم، عموم این کشاورزان توده های فقیر و زحمتکش هستند که دوست دارند از کار و دسترنج خود ارتزاق کنند و اکثراً از روستاهایی هستند که در طول جنگ تحمیلی بسیار هم شهید داده اند و در همین تحصن هم اهالی هر روستایی عکس های شهدای خود را نصب کرده اند و به انقلاب اسلامی و رهبری معظم و خون شهدا سخت پایدار هستند.

رئیس جمهوری سابق در هر دو دوره انتخابات ریاست جمهوری اش برای جلب آراء مردم اصفهان قول احیاء رودخانه زاینده رود را داد ولی هیچ اقدامی نشد جز همین مختصر کمکی که خرج یک ماهه آنان هم نبود ولی این مردم شهید پرور بارها برای جلوگیری از سوء استفاده رسانه های دشمن، سکوت اختیار کردند و به انتظار راه حل مسئولان جمهوری اسلام نشستند ولی ظاهراً آنها عادت کرده‌اند تا سر و صدایی در جایی بلند نشود نسبت به حل مشکلی، خودشان پیش قدم نشوند!

مردم اصفهان نمی گویند آب دیگران را به ما بدهید بلکه می گویند آبی که هزاران سال مورد استفاده ما بوده است و در بستر رودخانه زاینده رود جریان داشته است آن را به ما برگردانید، آنها می گویند همان مصوبات قانونی شورای عالی آب را عمل کنید و قرار بود همان میزان آبی که از منشاء زاینده رود برای استان یزد و یا موارد دیگر برداشت می شود با احداث تونل سوم کوهرنگ همان حجم آب به رودخانه زاینده رود اضافه شود تا این رودخانه دچار خشکی نشود و مردم منطقه اصفهان هم متضرر نشوند گرچه خشکی زاینده رود تخریب زیست محیطی فراوانی دارد و علاوه بر فرونشست زمین در بسیاری از مناطق و خطر از بین رفتن آثار باستانی جهانی این شهر، خطر خشکی باتلاق گاوخونی و انتشار ریزگردهای سمّی آن حتی تا شعاع یک هزار کیلومتر وجود دارد.

پس بنابراین خشکی زاینده رود مسئله ای ملی است و فقط اهالی اصفهان ضرر نمی کنند، بلکه همه کشور صدمه و ضرر می بینند و خلاصه این موضوع مهم را باید به سرعت رسیدگی کرد گرچه تا کنون بسیار دیر شده است و ممکن است با پیشروی فرو نشست زمین شاهد مهاجرت و آوارگی میلیون ها نفر از مرکز کشور به دیگر نقاط باشیم!

بنده با متخصصین آب در کشور صحبت کرده ام و آنها می گویند براحتی راه حل قضیه وجود دارد و خوشبختانه کار احداث تونل سوم کوهرنگ در طول۲۴ کیلومتر و در قطر ۴/۱ متر به پایان رسیده و حتی بطور امتحانی آزمایش هم شده است و با انتقال ۱۲۰ میلیون متر مکعب آب از این تونل به بستر زاینده رود مشکل حل می شود.

البته اگر نگاهی به گستره منابع آب در کشور داشته باشیم متوجه می شویم که آب به اندازه کافی در کشور وجود دارد ولی دولت مرکزی و وزارت نیرو در تقسیم آب بسیار محتاطانه و ضعیف عمل کرده اند و به محض خروش چند نماینده مجلس از اجرای طرحهای ملی و علمی و راهبردی خود عقب نشینی کرده اند.

از محض اطلاع بدانید که میزان حجم آب متوسط شصت ساله دراز مدت در حوضه آبریز دز و کارون بزرگ بالغ بر ۲۴ میلیارد متر مکعب در سال است که از سرشاخه های استانهای زاگرس نشین مانند چهارمحال و بختیاری، اصفهان و کهکیلویه و بویر احمد به سمت خوزستان می رود و بیش از ۱۲ میلیارد متر مکعب آن به دریا می ریزد و حال آنکه کل آب مصرفی استانهای شهر کرد و یزد و اصفهان به یک میلیارد متر مکعب نمی رسد.

از سوی دیگری از حوضه آبریز کرخه و مارون در استان خوزستان که از استان لرستان و مناطق جنوب استان فارس وارد این استان می شود بالغ بر هشت میلیارد متر مکعب است و مجموعاً در سال بیش از۳۲ میلیارد متر مکعب آب از استانهای بالا دستی و همجوار وارد خوزستان می شود و معلوم است با این حجم گسترده آبی که ثروت عمومی کشور به حساب می آید چه کارها که نمی توان کرد ولی لازمه اش کار علمی و برنامه ریزی صحیح و توجیه افکار عمومی و به مصلحت کشور عمل کردن است.

لازم به ذکر است آبهای موجود در کشور منحصر به اینها که گفتیم نیست و حوضه های آبی شمال غرب و شرق کشور و رشته کوه البرز هم جای خود را دارند که فعلاً محل بحث در این یادداشت نیست.

البته در این مقال وزارت جهاد کشاورزی نیز باید توسعه کشاورزی را متناسب آمایش سرزمین ها قرار دهد و تولید محصولات کشاورزی هر منطقه ای متناسب با میزان بهره وری از آب در آن منطقه باشد مثلاً کشت برنج در مناطق کم آب نباید انجام شود و شیوه آبیاری ها هم باید علمی و مناسب هر منطقه باشد تا از هدر رفت آبها جلوگیری شود.